

Sygn. akt I AGa 120/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Bogusław Suter
Sędziowie	:	SO del. Jacek Malinowski SA Grażyna Wołosowicz (spr.)
Protokolant	:	Anna Bogusławska

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2020 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. C.**

przeciwko (...) **w O.**

o ustalenie

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 26 lipca 2019 r. sygn. akt VII GC 379/18

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza od pozwanego na rzecz powoda 4.246,69 (cztery tysiące dwieście czterdzieści sześć 69/100) złotych tytułem zwrotu kosztów instancji odwoławczej.**

(...)

UZASADNIENIE

Powód R. C. w pozwie skierowanym przeciwko (...) w O. wniósł o ustalenie nieistnienia uchwały nr (...) Rady Nadzorczej (...)w O. z dnia 4 grudnia 2018r. ewentualnie o stwierdzenie nieważności w/w uchwały z powodu jej sprzeczności z zasadami współzycia społecznego i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

Pozwana - (...)w O. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu,

Wyrokiem z dnia 26 lipca 2019 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku ustalił nieważność uchwały nr (...) Rady Nadzorczej (...) w O. z dnia 4 grudnia 2018 r. oraz zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.839,78 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.839,78 zł. tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Wyrok ten został poprzedzony ustaleniami i oceną prawną, z których wynikało, że w dniu 26 maja 2008 r. Prezydent Miasta O. aktem założycielskim zawartym w formie aktu notarialnego pod nr repertorium(...) zawiązał jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) w O.. Obecnie 100% udziałów w Spółce zostało wniesionych i objętych przez Miasto O., natomiast organami Spółki są Zgromadzenie Wspólników, Rada Nadzorcza i Zarząd. Zgodnie z § 11 ust. 3 umowy funkcję Zgromadzenia Wspólników pełni Prezydent Miasta lub ustanowiony przez niego pełnomocnik. Rada Nadzorcza Spółki składa się z 3 osób. Do kompetencji Rady Nadzorczej Spółki należy m.in. powoływanie i odwoływanie Prezesa Zarządu Spółki (§ 17 ust. 1 pkt 5 Umowy spółki). Zarząd Spółki jest jednoosobowy i składa się z Prezesa Zarządu, który powoływany jest przez Radę Nadzorczą na pięcioletnią kadencję.. Zgodnie z postanowieniami Regulaminu Rady (...) sp. z o.o. w O. (dalej Regulamin), zatwierdzonego uchwałą nr (...) Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki z dnia 23 czerwca 2014 r. Rada Nadzorcza składa się z 3 osób. Poszczególnych członków Rady Nadzorczej powołuje i odwołuje Prezydent Miasta O., który wskazuje też Przewodniczącego Rady Nadzorczej. Zgodnie z § 7 pkt 5 Regulaminu do obowiązków Rady Nadzorczej należy m.in. powoływanie i odwoływanie Prezesa Zarządu Spółki. Z treści Regulaminu wynika, że Rada Nadzorcza podejmuje decyzje i wydaje opinie w formie uchwał, które zapadają bezwzględną większością głosów oddanych, w głosowaniu jawnym. Głosowanie tajne zarządza się w sprawach personalnych, natomiast z posiedzenia Rady Nadzorczej sporządza się protokół.

R. C. pełnił funkcję Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o. od początku istnienia spółki. Po raz ostatni został powołany do pełnienia tej funkcji uchwałą Rady Nadzorczej Spółki z dnia 27 czerwca 2018 r., która występowała w składzie 2 członków.

W dniu 4 grudnia 2018r. Rada Nadzorcza (...) sp. z o.o. zwołana w trybie pilnym podjęła uchwałę nr(...) o odwołaniu Prezesa Zarządu ze skutkiem natychmiastowym, w oparciu o § 13 ust. 4 pkt 2 umowy o świadczenie usług zarządzania zawartej w O. w dniu 27 czerwca 2018 r. Tego samego dnia podjęto również uchwałę o powierzeniu pełnienia obowiązków Prezesa Zarządu Dyrektorowi ds. (...) Głównemu Księgowemu.

Pismem z dnia 10 grudnia 2018r. powód został poinformowany o przyczynach jego odwołania, z których wynikało, że odwołanie nastąpiło na wniosek Prezydenta Miasta O. w związku z nieprawidłowościami w zakresie dopuszczania do ruchu taboru autobusowego, co do którego istniały uzasadnione wątpliwości odnośnie stanu technicznego, jak również w związku z brakiem porozumienia ze związkami zawodowymi działającymi w spółce i brakiem wszczęcia prawidłowych procedur antymobbingowych. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 26 marca 2019 r. wykreślono powoda z funkcji prezesa zarządu pozwanej spółki i wpisano jako prezesa zarządu D. D..

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd Okręgowy uznał powództwo za zasadne. Odnosząc się do kwestii interesu prawnego, wskazał, że powód posiada interes prawny, nawet w warunkach uprzedniego jego wyboru na Prezesa Zarządu przez niewłaściwie obsadzony skład Rady Nadzorczej. Podkreślił, że wprawdzie wszelkie uchwały podejmowane przez Radę Nadzorczą (...) sp. z o.o. w okresie kiedy jej skład pozostawał dwuosobowy, były nieważne, nie mniej jednak nie pozbawiało to R. C. uzyskania wyroku ustalającego, że zaskarżona uchwała podjęta została w warunkach nieważności. Zdaniem Sądu Okręgowego, po uprawomocnieniu się orzeczenia powód zyska pewność co do stanu stosunku prawnego, jaki go łączył ze spółką. Natomiast okoliczność, że wcześniej – uchwałą Rady Nadzorczej spółki z dnia 27 czerwca 2018 r. powód został bezskutecznie powołany do pełnienia funkcji Prezesa Zarządu pozwanej spółki, nie powinna go pozbawiać możliwości uzyskania ochrony prawnej w niniejszym procesie.

W dalszej części, Sąd I instancji odwołał się do treści z art. 215 § 1 k.s.h., wskazując, że wynika z niego, że rada nadzorcza składa się co najmniej z trzech członków powoływanych i odwoływanych uchwałą wspólników. W myśl § 2 tego przepisu umowa spółki może przewidywać inny sposób powoływania lub odwoływania członków rady

nadzorczej. Ponadto zwrócił uwagę na dominujący w orzecznictwie i doktrynie pogląd, który wskazuje, że spadek liczby urzędujących członków rady poniżej minimum wynikającego z ustawy bądź umowy spółki powoduje, że spółka jest pozbawiona rady (traci przymiot organu). (...) traci wówczas zdolność do podejmowania uchwał, a tym samym wyrażania kolektywnej woli – staje się organem „kadłubowym”, a podjęte w tych warunkach uchwały są nieważne, zarówno gdy skład rady narusza art. 215 § 1 (względnie przepisy szczególne), jak i dalej idące wymagania wynikające z umowy spółki. W tej sytuacji uznał, że uchwała Rady Nadzorczej pozwanej spółki nr (...) z dnia 4 grudnia 2018 r., podjęta w składzie dwuosobowym, była nieważna, a w konsekwencji nieskuteczna. Ponadto zwrócił uwagę na naruszenie procedury głosowania, a mianowicie brak zachowania tajnego trybu głosowania, co wynikało z treści § 14 ust 3 Regulaminu Rady Nadzorczej oraz art. 247 § 2 k.s.h. i niewątpliwie mogło mieć wpływ na treść uchwały.

Sąd Okręgowy podzielił również stanowisko powoda, który wskazywał, że organ pozwanej spółki podejmując przedmiotową uchwałę dokonał czynności prawnej sprzecznej z zasadami współzycia społecznego, co dodatkowo przemawiało za uznaniem jej za nieważną (art. 58 § 2 k.c.). Zwrócił uwagę, że Prezydent Miasta O. kierując zarządzenia do powoda nie wskazał, czy działał jako Zgromadzenie Wspólników (...) sp. z o.o. w O., a przed odwołaniem powoda z funkcji podejmował działania zorientowane na wytworzenie publicznego wrażenia, jakoby w pozwanej spółce miały miejsce nieprawidłowości za które odpowiedzialny jest powód. Sąd I instancji wskazał, że podjęcie w tej sytuacji zaskarżonej uchwały przez Radę Nadzorczą bez poprzedzenia jej postępowaniem kontrolnym lub wyjaśniającym, bez zachowania tajnego trybu głosowania należało uznać za działanie sprzeczne z zasadami współzycia społecznego.

W tych okolicznościach, Sąd Okręgowy uznał, że uchwała Rady Nadzorczej (...) sp. o.o. z dnia 4 grudnia 2018r. jest nieważna, zaś powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

O kosztach procesu, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążył nimi pozwaną.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 28 lipca 2019 roku wniosła pozwana, która zaskarżając wyrok w całości zarzucała mu:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 252 § 1 k.s.h. w związku z art. 250 pkt 1 k.s.h., poprzez ich niezastosowanie w przedmiotowej sprawie, co doprowadziło Sąd I instancji do błędnego uznania, iż R. C. posiadał legitymację czynną do wytoczenia powództwa o ustalenie nieistnienia uchwały nr (...) Rady Nadzorczej (...) w O. z dnia 04.12.2018 r. (na podstawie art. 189 k.p.c. w zw. z art. 58 k.c.), ewentualnie o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) Rady Nadzorczej (...) w O. z dnia 04.12.2018 r. (na podstawie art. 189 k.p.c. w zw. z art. 58 k.c.), w sytuacji kiedy art. 252 § 1 k.s.h. w związku z art. 250 pkt 1 k.s.h., wyłącza w tego rodzaju sprawach możliwość zastosowania art. 189 k.p.c., co w konsekwencji powoduje, iż brak posiadania przez powoda statusu Prezesa Zarządu pozwanej spółki (z uwagi na nieważność uchwały Rady Nadzorczej Spółki nr (...)/ (...) z dnia 27.06.2018r.), uniemożliwił mu wytoczenie powództwa w niniejszej sprawie;

2. naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. art. 189 k.p.c. w zw. z art. 58 k.c. poprzez jego błędne zastosowanie, czego przyczyną było wadliwe uznanie przez Sąd I instancji, że powód posiada interes prawny w ustaleniu nieważności uchwały nr (...) Rady Nadzorczej (...) sp. z o.o. z dnia 04.12.2018 r.; podczas, gdy na skutek podjęcia nieważnej z mocy prawa uchwały Rady Nadzorczej (...) Sp. z o.o. w O. nr (...) z dnia 27.06.2018r. powód nie posiadał interesu prawnego w wytoczeniu przedmiotowego powództwa;

3. naruszenia przepisów prawa materialnego - art. 215 § 1 k.s.h. i art. 210 § 1 k.s.h. w zw. z art. 58 § 1 k.c. poprzez jego błędną wykładnię skutkującą brakiem przyjęcia przez Sąd I instancji, iż przedmiotowa uchwała z dnia 27.06.2018r. była nieważna z mocy prawa jako sprzeczna z ustawą i nie wywołała żadnych skutków prawnych na skutek jej podjęcia przez organ nadzoru „kadłubowy” tj. w składzie 2 - osobowym;

4. **naruszenie przepisów prawa materialnego art. 58 § 2 k.c. w zw. z art. 10 a ust. 6 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej i § 17 ust. 1 pkt 5 umowy spółki (...) w O. poprzez wadliwe przyjęcie przez Sąd I instancji, iż uchwała z dnia 04.12.2018 r. była sprzeczna z zasadami współżycia społecznego na skutek odwołania powoda bez przeprowadzenia postępowania kontrolnego lub wyjaśniającego, podczas gdy w/w przepisy oraz umowa spółki pozwalają na odwołanie z funkcji członka zarządu w każdym czasie, bez podania powodów;**

5. **naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia tj. art. 328 § 2 k.p.c., poprzez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku przyczyn, dla których Sąd nie uwzględnił zarzutu pozwanej dotyczącego nieważnego, sprzecznego z ustawą powołania powoda na stanowisko Prezesa Zarządu (...) Sp. z o. o. w O., co przybrało postać braku wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, wyraźnych i konkretnych przyczyn, dla których zdaniem Sądu I instancji fakt nieważności uchwały Rady Nadzorczej Spółki nr (...)/(...) z dnia 27.06.2018r. nie miał wpływu na okoliczność posiadania przez powoda interesu prawnego, o którym mowa w art. 189 k.p.c.;**

6. **naruszenie przepisów prawa procesowego mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia tj. naruszenie przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez uchybienie obowiązkowi wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego zebranego w sprawie, przejawiającego się w pominięciu przez Sąd I instancji:**

- **zarzutu nieważności z mocy prawy uchwały nr (...) Rady Nadzorczej (...) Sp. z o.o. z dnia 27.06.2018r. o powołaniu R. C. na Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. na okres 5 lat oraz nieważności czynności prawnej polegającej na zawarciu przez pozwaną i powoda umowy o świadczenia usług zarządzania z dnia 27.06.2018 r.,**
- **dowodów w postaci postanowienia Sądu Rejestrowego z dnia 04.03.2019 r., sygn. akt Wa XIV Ns-Rej. KRS (...) wzywającego m.in. do przedłożenia uchwały w przedmiocie odwołania powoda z funkcji Prezesa Zarządu oraz postanowienia Sądu Rejestrowego z dnia 26.03.2019 roku, sygn. akt. Wa XIV Ns.-Rej. KRS (...) o wykreśleniu powoda z funkcji Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. w O. na skutek jego wadliwego powołania uchwałą nr (...) Rady Nadzorczej (...) Sp. z o.o. z dnia 27.06.2018r.**

Wskazując na powyższe zarzuty, wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wraz z pozostawieniem Sądowi obowiązku rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, w tym kosztach postępowania odwoławczego.

SĄD APELACYJNY USTALIŁ I ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Apelacja pozwanej nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd I instancji dokonał w niniejszej sprawie prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Apelacyjny podziela i w związku z tym przyjmuje za własne. Sąd Okręgowy we właściwy sposób ocenił również dowody zebrane w sprawie, co ostatecznie doprowadziło go do słusznego wniosku, iż uchwała nr (...) o odwołaniu R. C. z funkcji Prezesa Zarządu ze skutkiem natychmiastowym, w oparciu o § 13 ust. 4 pkt 2 umowy o świadczenie usług zarządzania zawartej w O. w dniu 27 czerwca 2018 r. była nieważna.

W pierwszej jednak kolejności wskazać należy, że Sąd Okręgowy nie naruszył art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 233 k.p.c. przez to że w okolicznościach sprawy nie akcentował okoliczności (choć wbrew twierdzeniom apelacji fakt ten ustalił),

iż Powód nie został skutecznie powołany do pełnienia funkcji Prezesa Zarządu (...) Spółki z o.o. Uchwałą Nr(...) z dnia 27 czerwca 2018 r. z uwagi na to, że Rada Nadzorcza Spółki występowała wówczas w składzie 2 członków, a zatem w składzie poniżej wymaganego minimum przez co podjęta przez nią uchwała była nieważna. Nie negując nieważności podjętej w takich okolicznościach w dniu 27 czerwca 2018 r. uchwały, Sąd Apelacyjny zauważa, że okoliczność ta nie miała jednak ostatecznie wpływu na treść rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd II instancji w niniejszym składzie, podziela bowiem pogląd wyrażony przez Powoda w odpowiedzi na apelację Pozwanej, iż w dniu podjęcia zaskarżonej Uchwały tj. w dniu 4 grudnia 2018 r. R. C. pełnił jeszcze funkcję Prezesa Zarządu Pozwanej Spółki na podstawie powołania na pięcioletnią kadencję Uchwałą z dnia 29 maja 2013 r. (k. 135 akt). Nie ulega bowiem zdaniem Sądu Apelacyjnego wątpliwości, iż jeżeli kadencja dłuższa niż rok nie pokrywa się z latami obrotowymi, to czas pełnienia funkcji przedłuża się na okres od upływu kadencji do odbycia walnego zgromadzenia zatwierdzającego sprawozdanie za ostatni pełny rok obrotowy sprawowania funkcji członka zarządu. Takie stanowisko funkcjonuje bowiem zarówno w judykaturze, a w szczególności wynika z treści oraz uzasadnienia, prawidłowo przywołanej przez Sąd I instancji, uchwały Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2016r. w sprawie III CZP 72/16 (LEX nr 2152903), w której Sąd Najwyższy stwierdza, że „Ostatnim pełnym rokiem obrotowym w rozumieniu art. 369 § 4 w zw. z art. 386 § 2 k.s.h. jest ostatni rok obrotowy, który rozpoczął się w czasie trwania kadencji...”, jak i z treści art. 202 § 2 k.s.h., w którym stwierdzono, że w przypadku powołania członka zarządu na okres dłuższy niż rok, mandat członka zarządu wygasa z dniem odbycia zgromadzenia wspólników, zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za ostatni pełny rok obrotowy pełnienia funkcji członka zarządu, chyba, że umowa spółki stanowi inaczej.

W Umowie dotyczącej powołania (...) Spółki z o.o. ww. okoliczności szczegółowo nie unormowano, a z Umowy wynika jedynie, że zarząd Spółki jest jednoosobowy i składa się z Prezesa Zarządu, który jest powoływany na pięcioletnią kadencję (§18 pkt. 1 i 2 Umowy – k. 25 akt), rokiem obrotowym Spółki jest rok kalendarzowy, z tym, że pierwszy rok obrotowy kończy się 31 grudnia 2009r. (§ 21 pkt. 2 Umowy – k. 25 akt), natomiast w sprawach nieunormowanych umową mają zastosowanie przepisy Kodeksu spółek handlowych i innych obowiązujących aktów prawnych (§ 22 Umowy – k. 26 akt).

Przepisy K.S.H. odnoszące się do spółki z o.o. nie zawierają natomiast definicji ani kadencji ani mandatu. W doktrynie wskazuje się, że stanowią one aspekty tego samego zjawiska, jakim jest pełnienie funkcji członka zarządu (vide: Andrzej Kidyba. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Komentarz. Wydawnictwo C.H. Beck Warszawa 2009, str.484- 503). Kadencja członka zarządu określana jest jako okres, na który powołano członka zarządu do sprawowania przez niego funkcji, czyli okres pełnienia obowiązków i wykonywania praw członka zarządu, zaś mandat jako upoważnienie do pełnienia obowiązków i wykonywania praw członka zarządu. Należy jednak zdaniem Sądu Apelacyjnego podkreślić i na co zwrócono także uwagę w judykaturze, w tym w cytowanej wyżej uchwale Sądu Najwyższego w sprawie III CZP 72/16, iż upływ kadencji Prezesa Zarządu nie powodował automatycznie wygaśnięcia jego mandatu do pełnienia tej funkcji, gdyż jak już wcześniej zaznaczono w myśl art. 202 § 2 k.s.h., w przypadku powołania członka zarządu na okres dłuższy niż rok, mandat Prezesa Zarządu wygasał z dniem odbycia zgromadzenia wspólników, zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za ostatni pełny rok obrotowy pełnienia funkcji. Z powyższego wynika zaś, że okresy trwania kadencji i mandatu Prezesa Zarządu nie muszą się pokrywać i może dojść do sytuacji, w której Prezes Zarządu już po upływie jego kadencji nadal posiada mandat do pełnienia tej funkcji i tak było w przypadku Powoda. Stąd należało przyjąć (z uwagi na nie upłynięcie ostatniego pełnego roku obrotowego), że w dniu 4 grudnia 2018 r. mandat R. C. do pełnienia funkcji Prezesa Zarządu w pozwanej Spółce jeszcze nie wygasł, a zatem okoliczności związane ze sprzecznym z ustawą ponownym powołaniem powoda na stanowisko Prezesa Zarządu pozwanej Spółki (...) Rady Nadzorczej Nr (...) z dnia 27 czerwca 2018 r. nie miały istotnie w sprawie znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Z uwagi na powyższe, Sąd Apelacyjny podziela także stanowisko Sądu Okręgowego, iż powód jako osoba – Prezes Zarządu, co do której odnosi się zaskarżona Uchwała Rady Nadzorczej pozwanej Spółki miał interes osobisty do jej zaskarżenia (art. 189 k.p.c.). Kryterium interesu prawnego, stanowiące konieczną przesłankę materialnoprawną powództwa o ustalenie, było już w orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie wyjaśniane. Wskazywano, że interes prawny, o którym mowa w art. 189 k.p.c. w tym wypadku, należy pojmować jako interes dotyczący szeroko

rozumianych praw i stosunków prawnych, który z reguły występuje w sytuacjach, w których zachodzi obiektywna niepewność co do prawa lub stosunku prawnego z przyczyn natury faktycznej lub prawnej. Interes prawny wyraża się wówczas w usunięciu stanu niepewności. Podkreślano w tym kontekście, że rada nadzorcza jest organem sprawującym stały nadzór nad działalnością spółki, może badać wszystkie jej dokumenty, żądać od zarządu i pracowników sprawozdań i wyjaśnień oraz dokonywać rewizji stanu majątku spółki. Większość uchwał rady nadzorczej jest w związku z tym skierowana do zarządu spółki i jego poszczególnych członków. Można w związku z tym twierdzić, że uchwały rady nadzorczej kształtują sytuację prawną członków zarządu. Prowadzi to do wniosku, że członkowie zarządu, ze względu na obowiązki związane ze sprawowaną funkcją, mają interes prawny w zaskarżaniu uchwał rady nadzorczej spółki. Odnosi się to także do tych uchwał rady, które dotyczą ich osobistego interesu, wpływając na ich sytuację prawną (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2018r., II CSK 280/17, LEX nr 248682). Tak zaś było także w przypadku Powoda, gdyż w chwili podjęcia zaskarżonej uchwały przysługiwał mu jeszcze mandat do pełnienia funkcji Prezesa Zarządu pozwanej Spółki.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, chybiony był również zarzut apelacji dotyczący naruszenia art. 252 § 1 k.s.h. w zw. z art. 250 § 1 k.s.h. albowiem z uwagi na ich zakres podmiotowy oraz przedmiotowy (odnoszący się jedynie do uchwał podjętych przez wspólników) nie miały one zastosowania w niniejszej sprawie. Natomiast w ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy prawidłowo przyjął, że do zaskarżonej Uchwały miały zastosowanie przepisy art. 189 k.p.c. w zw. z art. 58 k.c. Powtórzyć za Sądem I instancji w tym kontekście należało, że takie stanowisko znajduje potwierdzenie w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2013 r. w sprawie III CZP 13/13 (LEX nr 1363174). W uchwale tej, Sąd Najwyższy w sposób kompleksowy i jednoznaczny wypowiedział się w kwestii dopuszczalności i podstaw prawnych zaskarżenia uchwał rad nadzorczych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością opowiadając się za możliwością ich zaskarżania właśnie na podstawie art. 189 k.p.c. w zw. z art. 58 k.c. Sąd Najwyższy wskazał wówczas także, że możliwość i podstawy zaskarżania w drodze powództwa do sądu uchwał innych organów spółek kapitałowych aniżeli zgromadzeń wspólników i walnych zgromadzeń były źródłem kontrowersji spowodowanych brakiem w kodeksie spółek handlowych przepisów wprost regulujących tę materię. Ustawodawca przesądził tylko, że rada nadzorcza jest organem sprawującym stały nadzór nad działalnością spółki oraz, że znaczna część jej uchwał jest w związku z tym skierowana do zarządu spółki, można więc twierdzić, że uchwały rady nadzorczej kształtują sytuację prawną zarządu. Prowadziło to do wniosku, że członkowie zarządu, ze względu na obowiązki związane ze sprawowaną funkcją, jak już wskazano wyżej mają interes prawny w zaskarżaniu uchwał rady nadzorczej spółki. Sąd Najwyższy wskazywał ponadto, że przepisy kodeksu spółek handlowych nie zawierają specjalnej i samodzielnej regulacji zaskarżania uchwał innych organów spółek kapitałowych, poza zgromadzeniem wspólników i walnym zgromadzeniem. Wywodził, że z uwagi na powyższe w orzecznictwie Sądu Najwyższego w przeszłości rzeczywiście były prezentowane w tej kwestii rozbieżne stanowiska. I tak w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2009 r., II CSK 419/08 (LEX nr 491555) przyjęto, że istniejąca luka prawna, wyrażająca się brakiem w przepisach kodeksu spółek handlowych regulacji zaskarżania uchwał rad nadzorczych i uchwał zarządów spółek kapitałowych, uzasadniała zastosowanie per analogiam przepisów kodeksu spółek handlowych o zaskarżaniu uchwał zgromadzeń wspólników, ponieważ za takim stanowiskiem przemawiała tożsama ratio legis zaskarżania uchwał zgromadzeń wspólników oraz uchwał rad nadzorczych. Odmienne jednak stanowisko zajmował Sąd Najwyższy w późniejszych orzeczeniach tj. np. w wyroku z dnia 18 lutego 2010 r., II CSK 449/09 (LEX nr 656464) oraz wyroku z dnia 9 maja 2012 r., V CSK 223/11 (OSNC 2012, nr 12, poz. 145), w których sprzeciwił się stosowaniu na zasadzie analogii przepisów kodeksu spółek handlowych o zaskarżaniu uchwał zgromadzeń wspólników (walnych zgromadzeń) oraz uznał, że wobec braku w przepisach kodeksu spółek handlowych szczególnej regulacji zaskarżania m.in. uchwał rad nadzorczych spółek kapitałowych, a stanowiącej element funkcjonowania spółek (art. 1 § 1 k.s.h.), na podstawie art. 2 k.s.h. mają w takim przypadku zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego, w tym art. 58 k.c., co wymaga wytoczenia powództwa na podstawie art. 189 k.p.c. Podkreślano także, że niemal jednoznacznie sprzeciwiała się zastosowaniu do zaskarżania uchwał tych organów art. 249-252 k.s.h., stosowanych na zasadzie analogii, doktryna, która również wskazywała, że w takiej sytuacji art. 2 k.s.h. przewiduje stosowanie wprost albo odpowiednio przepisów kodeksu cywilnego, a więc pozwala także oceniać uchwały rad nadzorczych spółek kapitałowych na podstawie art. 58 k.c.

Art. 58 § 2 k.c. stanowi zaś, że nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego w sytuacji, gdy uchwała jest niesprzeczna z ustawą. W niniejszej sprawie zatem mogła być podjęta uchwała o odwołaniu powoda z funkcji Prezesa Zarządu ze skutkiem natychmiastowym, jednak jak trafnie argumentował Sąd I instancji - sprzeczne z zasadami współżycia społecznego były okoliczności jej podjęcia, w tym wskazanie w uzasadnieniu uchwały, nieprawdziwych przyczyn, które miały uzasadniać jej podjęcie.

Z uwagi na powyższe, apelację Pozwanej oddalono na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania w sprawie oraz w oparciu o złożony do akt spis kosztów (k. 200 akt), bez uwzględnienia jednak wskazanego w tym spisie stawki podatku VAT.

(...)